

1601 praefectorum atque militum stipendia curat. Julius Ghirardius ad Helvetios designatus, statim contendere Bergomum jussus: duodecim aveorum millia numerata.

Varia interim de Insubrum apparatus incrementis dissipabantur; ac licet Hispanos Italiam pacatam cupere, exercitumque partim in Belgium partim in Croatiam missuros plerique arbitrarentur; non tamen deerant, qui tantum copiarum non frustra neque oscitanter cogi putarent. Quidam ad Genevam invadendam comparari, quo & Pontificis & Sabaudi voluntati satisfacerent. Verum id non ita facile factum erat, quod civitas Henrici Galliarum Regis tutela conquiesceret, nihilque ei adversum, nisi irritatis Gallorum armis, tentari posset. Erant qui dicerent, ad ingentem Hispaniarum Regis potentiam Italis Principibus ostentandam, tantum virium colligi, alte jam Hispanæ genti insidentibus animo, quæ nonnulli Italiæ Principes ad eorum spiritus, principatus fastigium anhelantes, coercendos egissent. Non inaniter alii, sed mature, Carolo cum Henrico conciliato, in suarum ditionum penetralibus tantas cogere copias Hispanos censebant: quæ ad Galliæ regnum prope lapsum fulciendum Veneti egissent, memorabant; Xystum V. Pontificem Maximum, qui, Henrico III. ob Cardinalis Guisii cædem anathemate percusso, Henrico IIII. e fidelium cœtu summo, per amplum Hispanis ex civilibus dissensionibus aditum in Galliam aperuerat, ad salubriora consilia revocatum; Henricum, cunctis silentibus, Galliæ Regem a Senatu primo salutatum narrabant: obversabantur animis a Ferdinando Magno Hettruriæ Duce subsidia in Galliam missa, Mariæ neptis, Francisci fratris filia, cum Henrico nuptiæ. Clementem ac Petrum Aldobrandinum, nepotem, a bello in Hetruriam movendo minime alienos fore rumor erat, exulcerato amborum in Mediceos animo, quod in Florentiæ turbinibus Silvestro Aldobrandino, Clementis patri, mors illata fuisset: in Pontificisque animo vetus in libertatem adsciscendæ urbis, ac in reipublicæ formam redigendæ, sui que pontificatus insignem memoriam posteris relinquendi consilium jamdiu coqui videbatur.

At in finitimis Reipublicæ locis frequentes militum delectus, jumen-